

- poništi Komisijinu odluku u dijelu u kojem je njome izrečena kazna InnoLuxu na temelju vrijednosti isporuka LCD zaslona unutar grupe u žaliteljevim tvornicama u Kini i Tajvanu;
- na odgovarajući način smanji novčanu kaznu izrečenu InnoLuxu na 173 milijuna eura; i
- naloži Komisiji snošenje svih troškova ovog postupka, uključujući i postupak pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Prvi žalbeni razlog: Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava presudivši da su isporuke LCD zaslona unutar grupe u žaliteljevim tvornicama u Kini i Tajvanu u području primjene članka 101. UFEU-a i članka 53. EGP-a samom činjenicom da žalitelj unutar EGP-a prodaje računalne monitore u koje su kao dijelovi ugrađeni LCD zasloni u tvornicama o kojima je riječ.

Ovaj žalbeni razlog se temelji na sljedećim razlozima:

- a. Utvrđenje povrede u spornoj odluci obuhvaća samo isporuke LCD zaslona unutar EGP-a, bilo da su prodani trećima ili isporučeni unutar grupe, i ne pravi razliku između isporuka unutar grupe od strane vertikalno integriranih sudionika u zabranjenom sporazumu koji s kupcem s kojim su povezani tvore jedinstvenog poduzetnika i onih koji ne tvore jedinstvenog poduzetnika;
  - b. Uporaba pojma takozvane „izravne prodaje unutar EGP-a putem prerađenih proizvoda” nije u skladu s argumentacijom na kojoj počiva presuda u predmetu *Europa Carton* da se isporuke unutar grupe tretiraju na potpuno isti način kao i prodaja trećima;
  - c. Nije u skladu s doktrinom provedbe iz presude u predmetu *Wood Pulp I* primjena članka 101. UFEU-a i članka 53. EGP-a na isporuke LCD zaslona izvan EGP-a;
  - d. Pojam „izravne prodaje unutar EGP-a putem prerađenih proizvoda” dovodi do nezakonitog izuzimanja iz područja primjene članka 101. UFEU-a i članka 53. EGP-a transakcija koje se tiču LCD zaslona koje se izvršavaju i ograničavaju tržišno natjecanje unutar EGP-a, na temelju argumentacije koju je ovaj Sud izričito odbacio u presudi donesenoj u predmetu *Commercial Solvents*;
  - e. Eksteritorijalna primjena prava tržišnog natjecanja EU-a kao posljedica uporabe pojma takozvane „izravne prodaje unutar EGP-a putem prerađenih proizvoda” dovodi do opasnosti od dvostrukog suđenja za poduzetnike i do sukoba nadležnosti s drugim tijelima za zaštitu tržišnog natjecanja.
2. Drugi žalbeni razlog: Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava presudivši da je Komisija ocijenila da je kategorija takozvane „izravne prodaje unutar EGP-a putem prerađenih proizvoda” primjenjiva na isporuke LCD zaslona unutar grupe svakog od adresata Komisijine odluke „na temelju istih objektivnih kriterija”, istovremeno odbivši kao nedopuštene sve tužbene razloge koje je istaknuo žalitelj osporavajući relevantnost, objektivnost i koherentnost upotrijebljenog kriterija, to jest, jesu li s njihovim povezanim kupcima tvorili jedinstvenog poduzetnika.

Ovaj se žalbeni razlog temelji na sljedećim razlozima:

- a. Tvore li vertikalno integrirani adresati sporne odluke jedinstvenog poduzetnika s njihovim povezanim kupcima nije „objektivna razlika” koja opravdava različito postupanje prema njihovim isporukama unutar skupine.;
- b. Ne može se pozivati na načelo zakonitosti kako bi se odbio žalitelj žalbeni razlog da se prema njegovim isporukama LCD zaslona unutar skupine postupi na temelju iste metode kao što je ona primijenjena na isporuke LCD zaslona unutar skupine LG Displaya i AUO-a s obzirom na to da je ta metoda u potpunosti zakonita.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. svibnja 2014. uputio Augstākā tiesa (Republika Latvija) – SIA „Ostas celtnieks” protiv Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

(Predmet C-234/14)

(2014/C 212/24)

Jezik postupka: latvijski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SIA „Ostas celtnieks”

Tuženici: Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

Prethodna pitanja

Trebaju li se odredbe Direktive 2004/18/EZ ⁽¹⁾Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama tumačiti u smislu da se ne protive tome da se, radi smanjenja rizika neispunjenja ugovora, u predviđenim specifikacijama utvrdi pravilo da je, ukoliko se ugovor dodjeli ponuditelju koji se poziva na sposobnosti ostalih poduzetnika, taj ponuditelj prije dodjele tog ugovora dužan s navedenim poduzetnicima sklopiti ugovor o suradnji (u kojem moraju biti sadržane konkretne točke naznačene u predviđenim specifikacijama) ili s njima osnovati javno trgovačko društvo?

⁽¹⁾ SL L 134, str. 114. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)

Tužba podnesena 12. svibnja 2014. – Europska komisija protiv Irske

(Predmet C-236/14)

(2014/C 212/25)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: P. Hetsch, K. Herrmann, L. Armati, agenti)

Tuženik: Irska

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je nedonošenjem odredbi o prenošenju definicija utvrđenih u članku 2. točkama (f), (h), (m), (n) i (o) te obveza utvrđenih u članku 3. stavcima 2. i 4., članku 5., članku 13. stavku 1., točkama (a) do (e), članku 15. stavku 6., točki (e), članku 16. stavcima 1., 3., 5., 6., 7., drugoj rečenici, i stavku 8., članku 17. stavku 1. do 5., članku 17. stavku 6. o tekućim biogorivima, članku 17. stavku 8., članku 18. stavcima 1. i 3. o tekućim biogorivima, članku 18. stavku 7., članku 19. stavcima 1. i 3., članku 21. stavku 1. drugoj rečenici i prilogima II. do V. i VII. Direktive 2009/28/EZ ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ ili, u svakom slučaju, propuštanjem slanja obavijesti o takvim odredbama Komisiji, Irska povrijedila obveze koje ima na temelju članka 27. stavka 1. te direktive;
- Irskoj izrekne novčanu kaznu na temelju članka 260. stavka 3. UFEU-a u iznosu od 25 447,50 eura po danu, s učinkom od datuma presude Suda i koja se uplaćuje na račun vlastitih sredstava Unije, zbog povrede obveze priopćavanja mjera o prijenosu direktive donesene na temelju zakonodavnog postupka; i
- naloži Irskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Rok za prenošenje direktive istekao je 5. prosinca 2010.

⁽¹⁾ SL L 140, str. 16. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15. svezak 11. str. 39.)